

Til § 5 r

Der er i de gældende regler i planloven ikke fastsat bestemmelser om, hvordan ældre og ikke helt præcise lokalplaner skal fortolkes i relation til butiksstørrelser.

Det er således nyt, at det efter forslaget til § 5 r, *stk. 1* foreslås, at nye butikker, der etableres på baggrund af lokalplaner offentliggjort for denne lovs ikrafttræden, og hvor der i lokalplanen ikke er angivet butiksstørrelser, for dagligvarebutikker ikke må overstige 3.500 m² bruttoetageareal, for udvalgsvarebutikker ikke må overstige 2.000 m² bruttoetageareal og for butikker til et lokalområdes forsyning ikke overstige 1.000 m² bruttoetageareal.

For at detailhandelsreglerne, som blev vedtaget i 1997, skulle få den fulde gennemslagskraft, var det forudsat, at samtlige kommuneplaner i forbindelse med de kommuneplanrevisioner, der blev lavet efter de regionplaner, der implementerede detailhandelsreglerne, blev rettet til i overensstemmelse med de tanker, der lå bag detailhandelsreglerne, herunder kravene om butiksstørrelser.

Det er sket i langt de fleste tilfælde, men der er endnu enkelte kommuner, hvor man af forskellige årsager ikke har ændret kommuneplanen for så vidt angår udlæg til butiksmål siden detailhandelsreglernes vedtagelse. I disse kommuner kan der være ældre lokalplaner, der ikke præcist angiver, hvor store butikkerne må være, og som ikke er i overensstemmelse med detailhandelsbestemmelsernes arealkrav.

Både myndigheder og eventuelle investorer har siden 1997 været bekendt med reglerne om detailhandel samt de butiksstørrelser, der er angivet i loven, og har således gennem en næsten 10-årig periode kunne indrette sig herpå.

Bestemmelsen har således til formål at sikre en mere ensartet retstilstand i kommunerne.

I forslaget til *stk. 2* indsættes en bestemmelse om, at eksisterende lovligt bestående butikker i forbindelse med en fornyelse af plangrundlaget kan indskrives i lokalplaner for et givet område, selvom butikkens størrelse og placering ikke er i overensstemmelse med de gældende regler herom. Det skal i den forbindelse blot i planen anføres, at den pågældende butik oprettholdes som lovligt bestående og fremover kan anvendes i overensstemmelse med lokalplanens bestemmelser.

Reglerne skal sikre, at planlovens bestemmelser om butiksstørrelser ikke er til hinder for, at kommunerne kan ajourføre deres planlægning.

Til § 5 s

Efter den gældende bestemmelse i § 5 c, *stk. 2* afgiver miljøministeren hvert andet år en redegørelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Erfaringerne fra de seneste år har vist, at det vil være mere hensigtsmæssigt med en fireårig kadence svarende til plankadencen i kommunerne, da det er begrænset, hvilken udvikling der kan belyses og vurderes over en toårig periode.

Intervallet foreslås med forslaget til § 5 s ændret, således at miljøministeren hvert fjerde år afgiver en redegørelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Til § 5 t

Forslaget vedrører beregning af butikkernes bruttoetageareal. Forslaget til *stk. 1* er enslydende med de gældende regler. Det præciseres i bestemmelsen, at beregning af butikkernes bruttoetageareal sker efter bygningsreglementets bestemmelser om beregning af etageareal. I bygningsreglementets bestemmelser står, at kælderens ikke medregnes i etagearealet, hvis det omgivende terræn ligger mindre end 1,25 m under loftet i kælderen. Denne undtagelse gælder ikke ved beregning af bruttoetagearealet til butiksmål.

Det vil sige, at kælderarealer uanset beliggenhed i forhold til det omgivende terræn skal medregnes i fuldt omfang ved beregningen af bruttoetagearealet. Bestemmelsen stammer fra vedtagelsen af planlovens bestemmelser om detailhandel i 1997. Hvis kælderarealet ikke skulle medregnes i bruttoetagearealet, ville lovens bestemmelser om butiksstørrelser kunne omgås ved etablering af fx butiklokaler eller store lagerrum i kælder.

Efter bygningsreglementets regler skal heller ikke sikringsrum med forskriftsmæssig størrelse, der er myndighedsgodkendte, medregnes i etagearealet. Det betyder, at et selvstændigt sikringsrum til en sikringsrumspligtig butik med forskriftsmæssige størrelse for sikringsrummet ikke medregnes i bruttoetagearealet for butikken uanset, at det selvstændige sikringsrum benyttes til butiksmål. Hvis der ud over de lovpligtige sikringsrum er etableret sikringsrum, der anvendes til butiksmål, medregnes de i fuldt omfang i butikkens bruttoetageareal.

I forslaget til *stk. 2* er indsat en ny bestemmelse, hvorefter arealer til personalefaciliteter på op til 200 m² ikke medregnes i bruttoetagearealet. Ved personalefaciliteter forstås de lokaler, hvor alene personalet har adgang, og som benyttes i forbindelse med personalets pauser og personlige pleje. De lokaler, der kan fradrages i beregningen af bruttoetagearealet, er per-